

ZARZĄDZENIE MINISTRA OCHRONY ŚRODOWISKA I ZASOBÓW NATURALNYCH

z dnia 8 grudnia 1989 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) w związku z częścią A załącznika nr 3 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1985 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej zastrzeżonych w przepisach szczególnych dla organów zniesionych (Dz. U. Nr 63, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jelonka” obszar muraw piaskowych, jałowczysk i zapustów jałowcowo-osikowych o łącznej powierzchni 227,00 ha w Leśnictwie Kleszczele Nadleśnictwa Bielsk Podlaski, położony w gminie Kleszczele w województwie białostockim, oznaczony w ewidencji gruntów wsi Kleszczele jako działki nr 733/1, 737, 741/1, 752/1, 761/1, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Nadleśnictwo Bielsk Podlaski. Celem ochrony jest zachowanie szczególnego krajobrazu i środowiska oraz zabezpieczenie przebiegu sukcesji wtórnej (powrót lasu) na porzuconych jałowych gruntach porolnych.

§ 2. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Woronicza” obszar lasu i łąk o łącznej powierzchni

133,80 ha, położony w gminie Szudziałowo w województwie białostockim. Celem ochrony jest zachowanie doliny, strumienia oraz przyległych wzniesień morenowych wraz z występującymi tu licznymi, charakterystycznymi dla tego regionu zbiorowiskami roślinnymi, jak też chronionych i rzadkich gatunków roślin.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) grunty Nadleśnictwa Supraśl o łącznej powierzchni 122,61 ha w Leśnictwach Klin i Kopna Góra, oznaczone w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1973—1983 jako oddziały lasu 158 d (część), f (część), 159 d (część), h—j, l—p, 177 f—h, m, 178 a, c, d, 179 f, 197 a—k, 198 a, f, 216 d, 217 a, b, 218 b (część), f, 238 f, 239 a—c, 240 a, i—k oraz działki nr 335 i 336 obrębu Suchy Grud,
- 2) grunty Państwowego Funduszu Ziemi o powierzchni 8,76 ha, oznaczone w rejestrze gruntów wsi Borowszczyzna jako działki nr 321, 322, 325, 327, 328, 329, 331, 332, 333, 334 obrębu Suchy Grud,
- 3) grunty nie stanowiące własności państwowej o powierzchni 2,43 ha, oznaczone w rejestrze gruntów wsi Borowszczyzna jako działki nr 323, 324, 326, 330 obrębu Suchy Grud.

§ 3. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kopiec Kościuszki” obszar lasu o powierzchni 6,07 ha w Leśnictwie Domaszew Nadleśnictwa Garwolin, położony w gminie Sobolew w województwie siedleckim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1976—1986 jako oddział lasu 196 d. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych stanowiska jednego z rzadszych na niżu Polski gatunków — bodziszka żałobnego i innych rzadkich gatunków roślin oraz dobrze zachowanych fragmentów zbiorowisk leśnych: łągu, grądu i boru mieszanego.

§ 4. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Biele” obszar lasu o powierzchni 27,90 ha w Leśnictwie Ceranów Nadleśnictwa Sokółów, położony w gminie Ceranów w województwie siedleckim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1986—1996 jako oddział lasu 15. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych najbogatszego na Nizinie Południowo-Podlaskiej stanowiska pełnika europejskiego oraz innych chronionych i rzadkich gatunków roślin.

§ 5. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Sołokija” obszar pastwiska o powierzchni 7,43 ha, położonego w gminie Horyniec w województwie przemyskim, oznaczony w ewidencji gruntów wsi Dziewięcierz jako działka nr 66 (część), stanowiący mienie gminne w sołectwie Dziewięcierz. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych naturalnych skupisk jałowca pospolitego o zróżnicowanych, osobliwych formach.

§ 6. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kalinowa Łąka” teren podmokłych łąk i torfowisk o powierzchni 3,47 ha na terenie Lasów Komunalnych Miasta Stołecznego Warszawy Obwodu Bemowo, położony w gminie Babice Stare, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1976—1985 jako oddział lasu 12 a. Celem ochrony jest zachowanie śródleśnej, podmokłej łąki ze stanowiskiem pełnika europejskiego oraz wielu innych rzadkich oraz chronionych gatunków roślin.

§ 7. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Karsiborskie Paprocie” obszar lasu o powierzchni 37,80 ha w Leśnictwie Karsibór Nadleśnictwa Międzyzdroje, położony w mieście Swinoujściu w województwie szczecińskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1984—1994 jako oddziały lasu 306 d, 307 a, b, d. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych najliczniejszego na Pomorzu Zachodnim stanowiska paproci — długosza królewskiego oraz wiciorkrzewu pomorskiego.

§ 8. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Rosiczki Mirosławskie” obszar torfowiska i fragmentu lasu o powierzchni 20,83 ha w Leśnictwie Nieradz Nadleśnictwa Mirosławiec, położony w gminie Mirosławiec w województwie piłskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1984—1993 jako oddział lasu 299 f—i. Celem ochrony jest zachowanie torfowiska pojeziornego o charakterze naturalnych trzęsawiskowych mszarów z bogatą florą mszaków oraz liczną populacją trzech gatunków rosiczek, jak też innych gatunków chronionych i rzadkich.

§ 9. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Murawy Dobromierskie” obszar nieużytków, lasów i gruntów rolnych o łącznej powierzchni 36,29 ha, położony w gminie Kluczewsko w województwie piotrkowskim,

Celem ochrony jest zachowanie nawapiennych muraw i zarośli kserotermicznych z bogatą i unikalną florą i fauną.

2. W skład rezerwatu wchodzi, nie stanowiące własności państwowej, nieużytki, lasy, pastwiska i grunty orne oznaczone w ewidencji gruntów wsi Dobromierz jako działki nr 514 (część), 515 (część), 519—532, 541, 544 (część) o powierzchni 35,07 ha oraz drogi o powierzchni 1,22 ha.

§ 10. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Skarpa Dobużańska” obszar pastwiska o powierzchni 5,07 ha, położony w gminie Tyszowce w województwie zamojskim, nie stanowiący własności państwowej, oznaczony w ewidencji gruntów wsi Mikulin jako działki (część) nr 337a/4, 338/5, 338/7, 338/10, 339a/1, 339/2, 340/4, 340/5, 340/6, 341, 342, 342a, 343. Celem ochrony jest zachowanie zbiorowisk kserotermicznych z rzadkimi gatunkami roślin stepowych.

§ 11. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Brocówka” obszar w znacznej części zalesiony o powierzchni 6,17 ha w Nadleśnictwie Krasnystaw, położony w gminie Skierbieszów w województwie zamojskim, oznaczony w ewidencji gruntów wsi Skierbieszów jako działka nr 52/2, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Nadleśnictwo Krasnystaw. Celem ochrony jest zachowanie zbiorowisk kserotermicznych z rzadkimi i chronionymi gatunkami roślin stepowych oraz fragmentów grądu i świetlistej dąbrowy.

§ 12. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Żółwie Kłocie” obszar lasu o powierzchni 22,37 ha w Leśnictwach Sitnica i Głusko Nadleśnictwa Głusko, położony w gminie Dobiegniew w województwie gorzowskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1982—1991 jako oddziały lasu 230 a—c, 243 a—c, 244 a, d, i, j, l, 245 k, l. Celem ochrony jest zachowanie interesujących zbiorowisk roślinnych, w szczególności wapniolubnych zespołów oczeretu Tabernemonta i kłoci wiechowatej oraz stanowiska żółwia błotnego.

§ 13. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Igielki” obszar lasu o powierzchni 27,88 ha w Leśnictwie Folusz Nadleśnictwa Dukla, położony w gminie Dukla w województwie krośnieńskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1987—1996 jako oddziały lasu 75 c, d, 76 d. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnego stanowiska cisa pospolitego na terenie Beskidu Niskiego.

§ 14. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Woronikówka” obszar lasu o powierzchni 14,84 ha w Leśnictwie Bystre Nadleśnictwa Baligród, położony w gminie Baligród w województwie krośnieńskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1985—1994 jako oddział lasu 52 b. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnego stanowiska cisa na obszarze Bieszczadów Zachodnich.

§ 15. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Wadernik” obszar lasu o powierzchni 10,72 ha w Leśnictwie Mszana Nadleśnictwa Dukla, położony w gminie Dukla w województwie krośnieńskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1987—1996 jako oddział lasu 123 d. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnego stanowiska cisa pospolitego na terenie Beskidu Niskiego,

§ 16. Na obszarze rezerwatów zabrania się:

- 1) wycinania drzew i krzewów oraz pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego,
- 2) w rezerwatach określonych w § 1, 8 i 12 wykonywania wszelkich czynności, z wyjątkiem uznanych za niezbędne przez Naczelnego Konserwatora Przyrody,
- 3) zmieniania stosunków wodnych, jeżeli taka zmiana mogłaby w sposób istotny naruszyć warunki ekologiczne,
- 4) zbierania ziół leczniczych i innych roślin oraz zbierania owoców i nasion, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu,
- 5) pozyskiwania ściółki leśnej i wypasu zwierząt gospodarskich; w rezerwatach określonych w § 9, 10 i 11 zakaz nie dotyczy wypasu owiec i bydła w terminach i ilości uzgodnionej z wojewódzkim konserwatorem przyrody,
- 6) niszczenia gleby, pozyskiwania kopalin, surowców mineralnych i torfu,
- 7) w rezerwacie określonym w § 8 pozyskiwania osadów jeziornych,
- 8) zanieczyszczenia wody i terenu, wzniesienia ognia oraz zakłócania ciszy,
- 9) stosowania wszelkich środków chemicznych.
- 10) niszczenia i uszkodzenia drzew i innych roślin; w

rezerwacie określonym w § 6 zakaz nie dotyczy koszenia w okresach uzgodnionych ze stołecznym konserwatorem przyrody,

- 11) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd i nor, wybierania jaj, wybierania piskląt wszystkich gatunków ptaków,
- 12) wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- 13) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,
- 14) przebywania poza miejscami wyznaczonymi,
- 15) wstępu na teren rezerwatów określonych w § 1, 3 i 12,
- 16) w rezerwacie określonym w § 9 sztucznego wprowadzania roślin nie występujących w rezerwacie,
- 17) w rezerwatach określonych w § 9, 10 i 11 rolniczego użytkowania gleby,
- 18) w rezerwatach określonych w § 9, 10 i 11 zalesiania i zakrzewiania.

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych:
B. Kamiński